

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

NaturErhvervstyrelsen

18. juni 2013

Sagsnr. 12-7122-000001

Arbejdsgruppen om industrifiskeri

Forbedret forvaltning af industrifiskeriet

(Endelig afrapportering fra arbejdsgruppen om industrifiskeri)

Indledning

Industrifiskeriet og dertil knyttede erhverv blev i 2012 økonomisk hårdt ramt på grund af en meget lav tobiskvote. Med baggrund i forløbet omkring fastsættelsen af årets kvote for tobis blev der derfor i juni 2012 nedsat en arbejdsgruppe med deltagelse af fiskere, forarbejdningsindustri, forskere og forvaltere, der skulle se på forskellige modeller for forvaltningen af industrifiskeriet i forsøget på at skabe mere stabil indtjening i erhvervet og sikre arbejdspladser i de berørte områder. Undervejs i gruppens arbejde kom der forhøjede kvoter for flere industriarter – sperling i oktober 2012 med en kvote på 70.000 tons til Danmark, og tobis i marts 2013 med en kvote på 249.000 tons til Danmark.

Arbejdsgruppen har holdt møder den 5. juli, 28. august, 3. oktober 2012, samt 20. marts 2013. Der har desuden været afholdt tekniske møder mellem erhvervet og DTU Aqua samt med deltagelse af Fødevareministeriets embedsmænd for at drøfte f.eks. detaljer i en forvaltningsplan for tobis.

Arbejdsgruppen afleverede en første afrapportering den 16. november 2012 til fødevareministeren.

Dette er den endelige afrapportering fra arbejdsgruppen.

Kommissorium for arbejdsgruppen er vedlagt som bilag 1.

Rammer for industrifiskeriet

Der er en række givne rammer for industrifiskeriet, som arbejdsgruppen har behandlet, og som ligger til grund for arbejdet.

Den fælles fiskeripolitik

EU's fiskeripolitik er fastlagt i en række forordninger. Grundforordningen indeholder de overordnede mål for EU's fiskeripolitik og dertil kommer en række forordninger, som

fastsætter forvaltningsforanstaltninger i form af begrænsninger af fiskerimuligheder og tekniske bevaringsforanstaltninger samt kontrolregler m.v., jf. nedenfor.

Industrifiskeriet skal respektere målsætningerne i den fælles fiskeripolitik, herunder kravene om at forvalte bestandene efter det maksimalt bæredygtige udbytte (MSY) og en økosystemtilgang, samt at sikre en bæredygtig fremtid for fiskerisektoren gennem stabil indtjening og beskæftigelse. Ligeledes skal industrifiskeriet respektere de miljøpolitiske rammevilkår, herunder Natura 2000-foranstaltninger.

De årlige forordninger om fiskerimuligheder fastsætter gennem TAC/kvoter mængdemæssige begrænsninger for fangsterne. Kvoterne fastsættes på basis af videnskabelig rådgivning fra ICES (Det internationale Havundersøgelsesråd), og EU-kommissionens eget rådgivningsorgan STECF (Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri).

Forordninger om tekniske bevaringsforanstaltninger har til formål at beskytte ungfisk og genopbygge bestandene, støtte brugen af mere selektive fiskeredskaber, og forebygge skader på havmiljøet. De fastsætter blandt andet regler om mindstemasketørrelser, krav til fangstsammensætning, mindstemål for fisk og lukkede områder/perioder (særligt til beskyttelse af gyde- og opvækstområder eller til beskyttelse af sårbare økosystemer).

Kontrolreglerne har til formål at sikre en solid kontrol med fiskeriforvaltningsforanstaltningerne.

National regulering af industrifiskeriet

I Danmark er de forskellige arter industrifisk primært reguleret via Individuelle Omsættelige Kvoteandele (IOK). Det vil sige, at de danske kvoter er fordelt til ejere af fiskefartøjer som kvoteandele, der kan handles mellem fiskefartøjerne. For brisling, tobis og blåhvilling i EU-farvande og internationale farvande, samt for sperling, reserveres en mindre del af kvoten dog til rationsfiskeri. Det vil sige, at fartøjer, som ikke har IOK af de pågældende arter, kan fiske på en fælles mængde reserveret til disse fartøjer. Når denne mængde er opfisket, stopper fiskeriet for disse fartøjer. For hestemakrel i Nordsøen og blåhvilling i færøsk zone samt havgalt, er der ikke noget rationsfiskeri, da hele kvoten er fordelt som IOK.

Biologiske rammer for industrifiskeriet

Industriarter som sperling, brisling og tobis er vigtige byttefisk i havets økosystem, og har derfor en stor naturlig dødelighed, og er kortlivede. Fiskeridødeligheden er generelt langt mindre end den naturlige dødelighed, og det er således variationer i naturlige processer som f.eks. rekruttering (tilgangen af unge fisk), der overvejende bestemmer den øjeblikkelige bestandsstørrelse. For kortlivede arter vil et relativt højt fiskeritryk målrettet unge, 1-2 årige fisk give det største udbytte, da bestanden af ældre fisk vil være reduceret voldsomt af naturlige årsager. Et mindre fiskeri i et år med en stor bestand vil derfor også kun i mindre grad give bedre fiskerimuligheder året efter, da relativt få fisk vil overleve af naturlige

årsager. Disse forhold betyder, at grundlaget for industrifiskeriet på den enkelte bestand vil variere meget fra det ene år til det næste på grund af naturlige årsager.

Industrifiskeriets økonomiske værdi for dansk fiskeri

Danmark er ubestridt Europas førende producent af fiskemel og fiskeolie. Med en samlet eksportværdi på over 3 mia. kr. er fiskemelsindustrien medvirkende til udvikling og vækst i en række kystsamfund i Danmark. Produktionen af fiskemel og fiskeolie understøtter direkte lokale arbejdspladser i produktionen og i en lang række følgevirkninger, men ikke mindst skaber fiskemelsproduktionen grundlaget for Danmark som en af verdens førende eksportører af fiskefoder og know-how i akvakultursektoren.

Udgangspunktet for produktionen af fiskemel og fiskeolie er det danske industrifiskeri. Danske fiskere har igennem de sidste 50 år specialiseret sig i fiskerier efter industriarter som tobis, brisling, sperling, blåhvilling, hestemakrel, lodde og havgalt og de samlede danske industrikvoter repræsenterer i 2013 en forventet landingsværdi på ca. 1,5 mia. kr.

Arbejdsgruppen er enig om, at det er væsentligt at udnytte de potentialer, der findes i dansk industrifiskeri. Samtidig bør det fremhæves, at Danmark er et af de ganske få lande i verden, som har et industrifiskeri af betydning, og at Danmark på de vigtigste arter af industrifisk har en meget stor andel af EU's samlede kvoter. Af bilag 4 fremgår en række tabeller, som viser industrifiskeriets økonomiske betydning.

Konkrete indsatser for industrifiskeriet

Arbejdsgruppen har på sine møder gjort status for den biologiske rådgivning og forvaltningen af industrifiskeriet. Fokus har i høj grad været på, hvorvidt det er muligt at forbedre den biologiske rådgivning for især tobis, med henblik på at sikre et mere stabilt kvotegrundlag.

Arbejdsgruppen lægger på basis af sit arbejde op til følgende anbefalinger og konkrete indsatser på nuværende tidspunkt:

1. Overvejelser om evt. ny forvaltningsmodel for tobis

Et af hovedemnerne i arbejdsgruppen har været drøftelser vedrørende nye forvaltningsmodeller for tobis. I den forbindelse har DTU Aqua udarbejdet et illustrativt regneeksempel, hvoraf det med simplificerende antagelser fremgår, hvor stor tobiskvoten ville have været i de seneste år, hvis man havde anvendt en forvaltningsmodel, hvor der hvert år var en fast kvote. Regneeksemplet viste, at kvoten gennemsnitligt set ville have været lavere end de kvoter, som Danmark rent faktisk fik tildelt i de pågældende år. Desuden gennemfører DTU-Aqua i regi af EFF-projektet ”Analyse af tiltag for øget stabilitet i industrifiskeriet” analyser af en række teoretiske aspekter af forskellige forvaltningsscenarier som fx maksimale udbytter i forhold til TAC-stabilitet, forskellige begrænsninger af den maksimale fiskeridødelighed, og ændrede opdelinger af forvaltningsområder. Projektet slutrapporterer ultimo maj 2014.

Mere generelt er der i arbejdsgruppen blevet drøftet 3 forskellige forvaltningsmodeller for tobis:

- Den nuværende forvaltningsmodel, hvor man hvert år fanger den maksimale mængde fisk, der kan fiskes, efter at der er afsat tilstrækkeligt med tobis til at sikre næste års gydebiomasse (escapement-modellen)
- Den ovennævnte model, hvor der hvert år fastsættes en fast kvote, for at sikre en stabilitet i kvoterne
- En model, hvor man efter MSY-princippet definerer en fast fiskeridødelighed, som ikke må overstiges, eller en kombination af ovenstående modeller med henblik på en fast minimums TAC.

Forvaltningsmodellen for tobis er også blevet drøftet på tekniske møder mellem erhvervet og DTU Aqua. Konklusionen på drøftelserne var, at det i indeværende periode i arbejdsgruppens regi ikke er muligt at færdigudvikle en ny forvaltningsmodel for tobis. DTU Aqua skal udarbejde nye data til brug for et såkaldt benchmark før der kan udvikles en ny forvaltningsmodel for tobis. DTU Aqua er på nærværende tidspunkt ved at afdække behovet for underliggende data til et benchmark, heriblandt forbedret rekrutteringsindeks, tobisens spredning og fiskeriets påvirkning af alle dele af tobisens bestandsudbredelse samt tobisarternes forekomst i fiskeriet i forskellige områder. DTU Aqua har oplyst, at et nyt benchmark for tobis sandsynligvis vil være klar om 3 år.

Indtil der forelægger et nyt benchmark fra DTU Aqua, er det derfor arbejdsgruppens anbefaling, at man fortsat benytter den nuværende forvaltningsmodel for tobis, samtidig med at der arbejdes for at skaffe datagrundlag for de områder, hvor der ikke kan gives rådgivning i dag.

2. Adskillelse af EU og Norge's forvaltning af tobis i område 3

Når det Internationale Havforskningsråd (ICES) rådgiver om fangstmuligheder for tobis i Nordsøen og Skagerrak, sker det siden 2010 med udgangspunkt i 7 forvaltningsområder (se vedlagte kort i bilag 2). EU anvender ICES-rådgivning som grundlag for fastsættelsen af fiskerimulighederne i de forskellige forvaltningsområder. Dette er ikke tilfældet for Norge, der siden 2010 har brugt en områdebaseret forvaltningsmodel i norsk økonomisk zone i Nordsøen, hvor der hvert år under fiskerisæsonen tages stilling til, hvilke konkrete tobisbanker og dele heraf, der kan befiskes ud fra tæthederne af kønsmodne tobis.

Det forhold, at EU og Norge forvalter tobis efter to forskellige modeller, har nogle uheldige konsekvenser, særligt for forvaltningsområde 3, der er beliggende i både den norske og EU-delen af Nordsøen og Skagerrak. Her har Norge de senere år, dog ikke i 2013, fastsat fiskerimuligheder for norske fiskere, der langt overgår de anbefalinger, som ICES har givet for område 3. For eksempel fastsatte Norge i 2011 en kvote på 90.000 tons, hvilket sammenholdt med en ICES-rådgivning på 0 tons, betød at Norge kunne fiske i område 3, mens dette ikke var muligt for EU-fartøjer. Denne forskel i forvaltningen mellem EU og Norge, kan desuden have betydning for efterfølgende års rådgivning om fiskerimuligheder, og dermed for fiskeri i EU-delen af område 3.

Da der ikke er tale om fælles forvaltning af tobis i Nordsøen og Skagerrak, og der ikke umiddelbart synes at være interesse for at drøfte en fælles forvaltning af tobisbestanden i forvaltningsområde 3, anbefaler arbejdsgruppen, at EU tager konsekvensen heraf. Det kan ske ved, at EU/Norge (eller Danmark) anmoder ICES om, at komme med en rådgivning om fiskerimulighederne for tobis i henholdsvis den norske og EU-delen af forvaltningsområde 3, og/eller ved at bede ICES vurdere, om det vil være bedre, at EU-delen af område 3 lægges til et af de nuværende forvaltningsområder (område 1 eller område 2). Hermed kan danske fartøjer fiske på den kvote, som nu gælder i område 1 eller område 2, forhøjet med ICES' vurdering af bestanden i EU-delen af område 3, uden at Norges egen kvotefastsættelse i område 3 påvirker de danske fiskerimuligheder negativt.

NaturErhvervstyrelsen vil indkalde erhvervet til en drøftelse af mulighederne for at adskille EU og Norges forvaltningsområder i område 3.

3. Sikring af tilstrækkelig sildebifangstkvote

I forbindelse med det aktuelle arbejde for en ny flerårig EU/Norge-forvaltningsplan for sild, anbefaler arbejdsgruppen, at sildebifangstknoten fastsættes på et hensigtsmæssigt og bæredygtigt niveau, som muliggør en vis nødvendig bifangst af sild i de vigtige industrifiskerier. Det er nødvendigt med en bifangstkvote, da der ved industrifiskeri af arter såsom brisling eller sperling, kan forekomme bifangst af sild. Hvis bifangstknoten er opbrugt, kan industrifiskeriet ikke fortsætte, da man ikke kan afskrive fangster af sild på den almindelige sildekvote, hvis man fisker med en maskestørrelse, der er mindre end 32 mm, hvilket er tilfældet i industrifiskeriet. Bifangstkvoterne har ikke hidtil været begrænsende for industrifiskeriet, men i 2012 blev 97 % af sildebifangstknoten i Skagerrak/Kattegat opfisket. Der er i øjeblikket drøftelser mellem EU og Norge om en revision af forvaltningsplanen for sild i Nordsøen, samt om indførelse af en forvaltningsplan for sild i Skagerrak. Størrelsen på sildebifangstknoten vil blive drøftet i denne forbindelse.

4. Forsøgsfiskeri i brislingekassen

Danmark har i efteråret 2012 påbegyndt et forsøgsfiskeri i den såkaldte brislingekasse, som ligger langs den jyske vestkyst. For en nærmere beskrivelse af brislingekassens placering, henvises til kortet i bilag 3. Det er forbudt at fiske efter brisling i brislingekassen i perioden 1. juli til 30. oktober. Brislingekassen blev indført i 1984 for at beskytte unge sild mod at blive fanget som bifangst i fiskeriet efter brisling. Forsøgsfiskeriet er planlagt til at køre i 2 år med fiskeri i månederne juli, august, september og oktober – i 2012 dog kun i månederne september og oktober. DTU Aqua har oplyst NaturErhvervstyrelsen, at efter første år af forsøget (2012), er der ikke taget tilstrækkelig med prøver til at foretage en foreløbig evaluering af forsøgsfiskeriet. Der vil derfor først foreligge en evaluering af forsøget efter afslutningen af forsøgsfiskeriet i 2013. Derimod har forsøget ledt til markant forbedret indsamlingsstatistik i 2012 i Nordsøen generelt.

Forsøget skal vise, om der er forskel på fiskeriet efter brisling indenfor brislingekassen i forhold til fiskeriet udenfor brislingekassen, især med hensyn til bifangst af sild. Hvis forsøget viser, at bifangsterne af sild er de samme som udenfor brislingekassen, anbefaler arbejdsgruppen, Danmark arbejder for, at Kommissionen ophæver brislingekassen. Dette vil forbedre de danske fiskeres muligheder for at fange brisling, da deres fangstområde dermed kan udvides, og der kan samtidig spares brændstof ved at fiske i kystnære områder langs den jyske vestkyst.

5. Anbefaling om justering af kvoteåret i forvaltningen af sperling

Arbejdsgruppen anbefaler, at ministeriet i forbindelse med de aktuelle overvejelser om fremtidige forvaltningsregimer for sperling, også inddrager spørgsmålet, om det kunne være hensigtsmæssigt, at forskyde kvoteåret for sperling, så det ikke længere følger kalenderåret. En forskydning af kvoteåret vil for erhvervet indebære, at rådgivningen vil blive offentliggjort tættere på fiskerisæsonen, og vil kunne muliggøre et fiskeri i november-december, som ellers kunne være blevet udskudt til året efter. EU-Kommissionen har den 8. februar 2013 sendt et request til ICES vedrørende muligheden for at foretage en ændring af kvoteåret fra 1. november til 31. oktober. Når svaret fra ICES forelægges den 28. juni 2013, vil ministeriet tage sagen op igen.

6. Fastsættelse af sperlingkvote for 2012 og 2013

Arbejdsgruppen har drøftet spørgsmålet om fastsættelse af en kvote for sperling. Den 5. oktober 2012 blev ICES-rådgivningen for sperling offentliggjort. Af rådgivningen fremgår det, at ICES vurderer, at der i øjeblikket er en meget stor bestand af sperling. Arbejdsgruppen har påpeget vigtigheden af, at fiskeriet kom hurtigt i gang. Danmark anmodede derfor Kommissionen om hurtigst muligt at implementere ICES-rådgivningen. Fiskeriet efter sperling blev igangsat den 31. oktober 2012 med en dansk kvote på ca. 70.000 tons for 2012. For 2013 blev Danmark tildelt en sperlingkvote på 167.000 tons, som kan fiskes fra årets start.

7. Fastsættelse af tobiskvote for 2013

Arbejdsgruppen blev i efteråret 2012 enige om, at allerede i forbindelse med skrabetogterne for kvoteåret 2013 skulle dataindsamling og databehandling forbedres. Der var tæt dialog mellem aktørerne om den helt konkrete tilrettelæggelse af skrabetogterne, som foregik i november og december 2012. Resultatet af skrabetogterne blev, at Danmark fik tildelt en kvote for 2013 på 249.000 tons tobis. Til sammenligning var den danske tobiskvote i 2012 34.000 tons.

For en nærmere beskrivelse af retningslinjerne for skrabetogterne, henvises til bilag 6.

Fremtidige udviklingsområder for industrifiskeriet

Der er i arbejdsgruppen enighed om, at der fortsat er behov for at styrke industrifiskeriet.

Der er især 4 specifikke områder (målsætninger) for industrifiskeriet, hvor der er forbedringsmuligheder.

- Udvikle et bæredygtigt grundlag for fiskeri af stabile og størst mulige kvoter
- Udvikle samarbejdsrelationer mellem myndigheder, forskere og erhverv
- Udvikle og forstærke fisker/forsker samarbejde
- Udvikle et forbedret kvotegrundlag ved hjælp af nye industriarter

Udvikle et bæredygtigt grundlag for fiskeri af stabile og størst mulige kvoter

I arbejdsgruppen er der påbegyndt en udredning vedrørende rådgivningen om relevante bestande, som forhåbentligt kan skabe det nødvendige råvaregrundlag, og den nødvendige tillid til, at rådgivningen og dens præmisser er på det absolut stærkest mulige faglige grundlag.

For at sikre det vil der i de kommende år blive stillet store krav til forskere og erhverv om, at man i tæt samarbejde finder frem til valide metoder for bestandsvurderinger og langsigtede modeller for bæredygtig forvaltning.

Der må også stilles store krav om gensidig åbenhed og kommunikation. Hvis fiskere og erhverv skal have tillid til rådgivningen om bestandene og til de anvendte forvaltningsmodeller, så kræves det dels, at man har kendskab til de metoder, som anvendes i bestandsvurderingen og dels, at erhvervet deltager i udformningen af de forvaltningsmodeller, der fastlægger de endelige kvoter.

Der må også stilles krav om respekten for den videnskabelige metode. Hvis forskningen skal kunne samarbejde med erhvervet om indsamling af data, der skal ligge til grund for den videnskabelige rådgivning, kræver det gensidig respekt og accept af, hvilke data der på et statistisk korrekt grundlag skal anvendes i bestandsvurderingen, og hvilken information der er af mere alment oplysende karakter.

Afgørende for at målsætningen kan opfyldes bliver, at det arbejde, som er blevet udført i forbindelse med arbejdsgruppen, fortsættes med henblik på at få stadig større konvergens mellem forskere, fiskere og forvaltere om vurdering af bestandsgrundlaget og udviklingen af bæredygtig forvaltning. For en oversigt over de projekter med fokus på industrifiskeri, som DTU Aqua er involveret i, henvises til bilag 5.

Udvikle samarbejdsrelationer mellem myndigheder, forskere og erhverv

Målet om at udvikle et bæredygtigt grundlag for fiskeri af stabile og størst mulige kvoter kan kun nås med en koordineret og afstemt indsats fra erhverv, forskning og myndigheder.

Danmarks Fiskeriforening, Fiskemelsforeningen, Danmarks Pelagiske Producentorganisation, DTU Aqua og Fødevareministeriet repræsenterer hver især betydelige ressourcer, ekspertise og indflydelse på forvaltningen af industrifiskeriet og udnyttelsen af industriressourcerne.

Nedsættelsen af arbejdsgruppen har medført en tættere dialog imellem interessenter, forskere og myndigheder på industriområdet. Arbejdsgruppens møder og arbejde har understreget værdien af dialog, vidensdeling og koordination.

Det er vigtigt, at der fortsat er en tæt dialog mellem de ovennævnte parter, og det er derfor af Fødevareministeriet blevet besluttet, at denne dialog bør fortsætte i regi af

Erhvervsfiskeriudvalget, da der er et stort overlap mellem deltagerne i arbejdsgruppen om industrifiskeri og deltagerne i Erhvervsfiskeriudvalget. Nedenstående fokusområder danner grundlaget for de kommende drøftelser i Erhvervsfiskeriudvalget:

- Udvikling og afstemning af rammevilkår for fiskeri og forarbejdning
- Udvikling og koordination af forskningsprojekter på industriområdet
- Udvikling af forvaltningskoncepter
- Udvikling af viden- og dataindsamling

Udvikle og forstærke fisker/forsker samarbejde

Det er en forudsætning for de ovennævnte målsætninger, at rammerne for et tættere direkte samarbejde mellem fiskere og forskere forbedres. For at opnå de bedste resultater er det afgørende, at fisker/forsker samarbejdet styrkes i alle led. De fiskere, som har deltaget i industrifiskeriet i mange år, har en stor viden og er i besiddelse af mange informationer, som utvivlsomt kan bidrage til forståelse af bestandsudviklinger.

Udvikle et forbedret kvotegrundlag ved hjælp af nye industriarter

For at sikre stabile leverancer til fiskemelsfabrikkerne, og stabile kvoter til gavn for fiskerne, skal det undersøges om nye arter kan danne basis for industrifiskeri. Et godt eksempel på et nyt industrifiskeri er havgalt, som de seneste par år har udviklet sig til et fiskeri med stigende betydning for det samlede danske industrifiskeri. Andre arter kunne tænkes at blive relevante for dansk industrifiskeri. Som eksempel på disse arter kan nævnes laksesild, isprifikfisk, krøyers prikfisk og arktisk prikfisk, som alle er nordatlantiske arter.

Andre tiltag med indvirkning på industrifiskeriet

Ud over de 4 ovennævnte forbedringsmuligheder, som er specifikke for industrifiskeriet, er der også andre, mere generelle, tiltag, som kan gavne industrifiskeriet. Her kan f.eks. nævnes fokus på konkurrencedygtige rammevilkår for flåden og for forarbejdningsindustrien, samt udvikling af et miljø for innovation af produkter.

Bilag 1

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Institution: NaturErhvervstyrelsen

Dato: 6. juli 2012

Kommissorium for arbejdsgruppe om industrifiskeri

Det er væsentligt at udnytte de potentialer, der findes i dansk industrifiskeri. Derfor nedsættes der en arbejdsgruppe om industrifiskeriet med de formål, der er angivet nedenfor. Arbejdet skal foregå i tæt dialog og i en åben, kreativ og gennemsigtig proces med de aktører, der er anført nedenfor. Arbejdsgruppen skal i sit arbejde forfølge målsætningen om, at forslagene skal kunne opnå tilslutning fra Kommissionen og andre EU-medlemslande samt fra lande, som Danmark/EU har fælles forvaltning med. Derfor skal forslagene respektere de miljøpolitiske rammevilkår, herunder Natura 2000, og målsætningerne i den fælles fiskeripolitik, herunder kravene om at forvalte bestandene efter det maksimalt bæredygtige udbytte (MSY) og økosystem-tilgang, samt at sikre en bæredygtig fremtid for fiskerisektoren gennem stabil indtjening og beskæftigelse.

Formål:

Arbejdsgruppen skal

1. Evaluere forvaltningsmodeller for tobis, blandt andet mulighederne for at tilvejebringe et mere stabilt kvotegrundlag, herunder vurdere om der er et vækstpotentiale for kvotegrundlaget, samt foreslå eventuelle justeringer af modellen.
2. Evaluere forvaltningsmodellerne for brisling og sperling, blandt andet mulighederne for at tilvejebringe et mere stabilt kvotegrundlag, herunder vurdere om der er et vækstpotentiale for kvotegrundlaget, samt foreslå eventuelle justeringer af modellen.
3. Identificere og prioritere andre og evt. nye industriarter, hvor der kan være behov for ændringer i forvaltningen, for at opnå større stabilitet i årlige fangstmuligheder.
4. Kortlægge samarbejdet mellem fiskere, fiskeforarbejdningsindustri, forskning og myndigheder med henblik på at identificere forbedringsmuligheder.
5. Evaluere forsknings- og rådgivningsindsatsen vedr. industrifiskeri og identificere muligheder for styrkelse af indsatsen.

Arbejdsgruppen afrapporterer første gang fsva. punkt 1 og 2 til fødevareministeren senest den 1. oktober 2012.

Fødevareministeren orienterer Folketinget om resultatet af arbejdsgruppens arbejde.

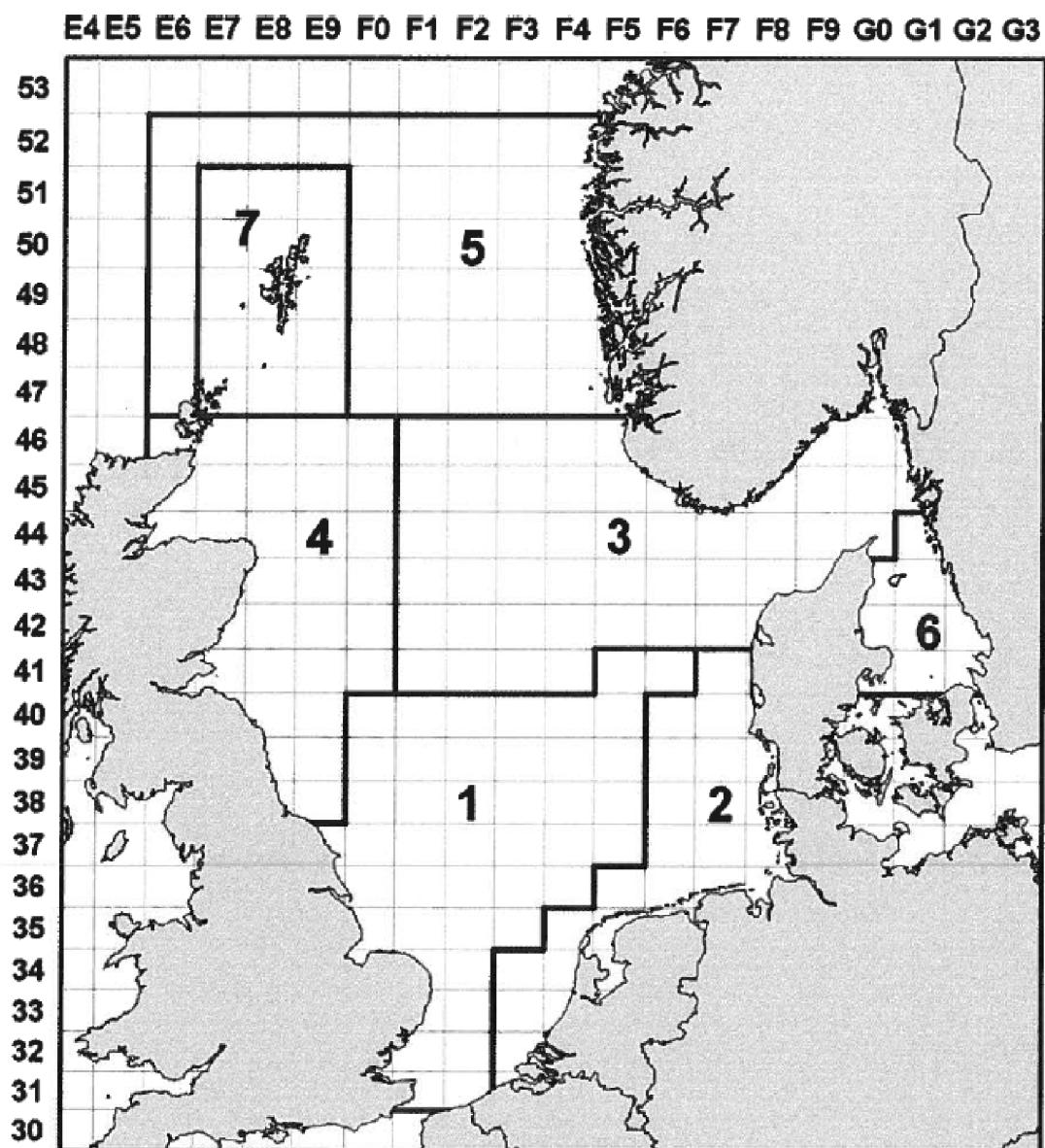
Deltagere:

Arbejdsgruppen består af deltagere fra NaturErhvervstyrelsen, Fødevareministeriets departement, DTU Aqua, Fødevareøkonomisk Institut, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Pelagiske Producentorganisation, Foreningen for Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri, Danish Seafood Association, 3F, Greenpeace og WWF.

Arbejdsgruppen ledes af udviklingsdirektør Karsten Biering Nielsen, NaturErhvervstyrelsen.

Bilag 2

Forvaltningsområderne for tobis (område 1-7)

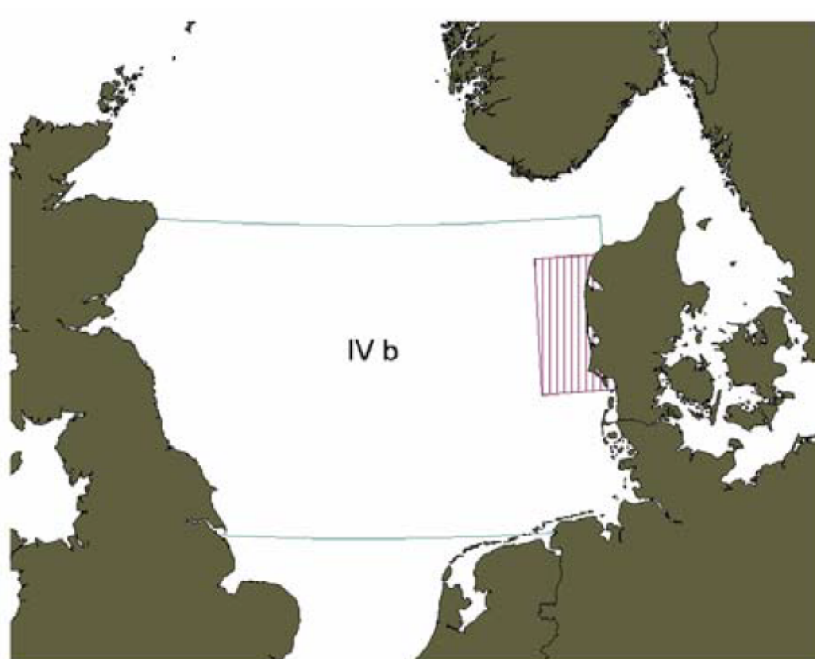

Bilag 3

Brislingekassen

Brislingekassen, som ligger langs den jyske vestkyst, blev indført i 1984 for at beskytte unge sild mod at blive fanget som bifangst i fiskeriet efter brisling. Det er forbudt at fiske efter brisling i brislingekassen i perioden 1. juli til 30. oktober.

Danmark har i efteråret 2012 påbegyndt et forsøgsfiskeri i brislingekassen.

Note: Brislingekassens placering er markeret med rødt på kortet.

Bilag 4

Tabel 1: Landinger i industrifiskeriet (landinger registreret af NaturErhvervstyrelsen)

Art	2009			2010			2011			2012
	Kvote (ton)	Levende vægt (ton)	Værdi (1.000 kr)	Kvote (ton)	Levende vægt (ton)	Værdi (1.000 kr)	Kvote (ton)	Levende vægt (ton)	Værdi (1.000 kr)	Kvote (ton)
Brisling	237.264	195.174	190.158	226.952	187.021	293.339	216.148	163.220	277.704	179.574
Havgalt	na	15.079	15.611	na	39.805	46.104	7.900	7.797	14.081	20.123
Sperling	116.279	19.829	17.659	75.866	71.312	112.313	4.496	4.072	5.936	na
Tobis	312.516	305.560	265.409	296.798	292.516	472.155	300.979	282.485	455.526	50.878
I alt		535.642	488.838		590.654	923.911		457.573	753.247	

Kilde: NaturErhvervstyrelsens afregningsregister. Udtrukket: 3. Sep.2012

Tabel 2: Produktionsværdi (udarbejdet på grundlag af produktionen og afsætningspriserne)

Produktionsværdi (mio.kr.)	2009	2010	2011
Konsumfisk	6.391	6.131	6.362
Industrifisk (fiskernel og -olie)	2.204	2.793	2.906
I alt	8.594	8.924	9.268

Kilde: FOI 2012, Baseret på industriens salg af varer, Danmarks Statistik

Tabel 3: Fartøjer i industrifiskeriet (brisling, havgalt, sperling og tobis)

		2009	2010	2011	2012 (foreløbigt tal pr. 12/9-12)
Fartøjer med landinger af industrifisk (antal)	Landet mere end 1 ton	113	109	116	107
	Landet mere end 10 ton	110	109	113	105
	Landet mere end 50 ton	104	106	106	96
	Landet mere end 100 ton	100	102	101	89
	Landet mere end 500 ton	81	74	70	54

Kilde: NaturErhvervstyrelsen hhv. Danmarks Fiskeriforening

Tabel 4: Fiskemelsproduktion (beskæftigelse, produktion og eksport)

(pr. 16/8 2012)	
Fiskemelsfabrikker i Danmark (antal)	3
Beskæftigelse (antal) (aug. 2012)	223
Produktionstal for 2011 (afrundede tal)	
Råvarer modtaget (industrifisk + afskær), tons	800.000
Fiskemelsproduktion, tons	160.000
Fiskeolieproduktion, tons	55.000
Årlig produktionskapacitet (209 dage), tons	1.500.000
Eksportværdi, mio.kr.	2.500

Kilde: Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri

Bilag 5

Status for DTU-Aqua projekter med relevans for industrifiskeriet.

DTU Aqua varetager den rutinemæssige indsamling, oparbejdning og analyse af biologiske prøver fra industrifiskeriet, instituttet gennemfører desuden akustik- og trawl- og skrabetogter der underbygger rådgivningen om industriarterne. Det meste af denne virksomhed er en del af ydelsesaftalen med EU-støtte fra DCF. Yderligere har DTU Aqua gennem en lang årrække initieret og gennemført målrettede projekter der er direkte relateret til industrifisk og industrifiskeri. På nuværende tidspunkt gennemføres der 5 større projekter der direkte adresserer dansk industrifiskeri og et stort antal andre forskning- og/eller udviklingsprojekter der på en eller anden måde behandler industrifisk.

De målrettede industrifiskeprojekter er to GUDP støttede projekter ”udvikling af sperlingriste” samt ”Dogger-tobis” der begge er målrettet redskabsudvikling for mere bæredygtigt industrifiskeri; et EFF-projekt ”Industrifisk” der dels er en samarbejdsplatform og støtteprojekt til FVMs arbejdsgruppe om industrifisk dels skal foretage analyser af forvaltningsmodeller for tobis, brisling og sperling, i EU-FP7-regi har DTU-Aqua ledt et større forskningsprojekt ”FACTS” om de små fiskearters økologi og betydning for fødekæderne; og endelig gennemfører instituttet for egne midler et projekt ”rekrutterings-teori” der igangsætter studier af de mekanismer som er ansvarlige for den naturlige variation i rekrutteringen af nye årsklasser til bl.a. tobisfiskeriet.

Foruden målrettede projekter arbejdes der med relevante problemstillinger for industrifiskeriet indenfor en række EU-projekter: MESMA (Monitering og evaluering af spatiel forvaltning, med et Aqua-case om tobisfordelingen i Nordsøen), GAP2 (interaktion mellem forskere og stakeholders, her er sildebifangst i brislingfiskeriet relevant), CoCoNet (med fokus på Marine Protected Areas, hvor tobisforvaltning har interesse), MyOcean 2 og OPEC (der udvikler respektive operationel oceanografi og økosystemindikatorer med anvendelsesmuligheder for realtidsmonitering af kortlivede arter), MEECE (der kobler modeller på tværs af fødekædeniveauer med anvendelsesmuligheder for flerartsforvaltning af specielt de små planktonædende fisk) og endelig MyFish (der ud fra økosystem- og socioøkonomiske betragtninger operationelt analyserer MSY-forvaltning og dermed også industrifiskeriets rammer for bæredygtig udøvelse)

I 2012 afsluttede DTU-Aqua desuden en række industrifisk-relaterede projekter. Et forskningsrådsstøttet tværgående projekt (SUNFISH) afsluttedes om samspillet mellem planktonproduktion og planktonædende fisk med flere Phd- og post-doc arbejder bl.a. på tobis. Et industristøttet indsamlings- og analyse-projekt omkring Havgalt ledte til en opgraderet ICES rådgivning og bedre forvaltning på området, indsamlings- og analyseaktiviteterne forventes overført til DCF-regi men gennemføres pt. for instituttets egne midler. I forbindelse med et IDV-projekt for undersøgelse af den første vindmøllepark ved Hornsrev, gennemførtes analyser af tobisbestandene i området. Endelig udmundede et

succesfuldt PhD-studie indenfor populationsgenetik, i en kortlægning af brislingens genetiske populationsstruktur.

Bilag 6

Retningslinjer for dataindsamling og databehandling i forbindelse med skrabetogt efter tobis

Formålet med et nyt (fiskerbaseret) skrabetogt er at;

- Supplere prøver fra DTU Aqua positioner
- Undersøge den tidsmæssige effekt på fangsten (CPUE og aldersfordeling)
- Undersøge den vejrmæssige effekt på fangsten (CPUE og aldersfordeling)
- Udvide de nuværende togtområder med en større geografisk dækning for at undersøge, om rekrutteringen i andre områder er forskellig fra den på de nuværende positioner, og for at teste hydrografisk model (forecast af forekomst af 0-årige tobis)

DTU Aqua vil i samarbejde med Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Pelagiske Producentorganisation og Fiskemelsforeningen udlægge positioner i forbindelse med det nye skrabetogt. For at man kan sammenligne fangsterne fra de 2 forskellige fartøjer, hvis 2 fartøjer bliver benyttet, er det vigtigt, at der er en periode, hvor togterne overlapper i både tid og rum. Der foretages derfor evt. kalibrering af redskaber i begyndelsen af togtet.

Retningslinjer vedr. udlægning af stationer:

- a) Ca. 7 døgn bliver brugt til at dokumentere vejr og tidsmæssig effekt på togtet. Her er det vigtigt, at en del af de stationer, der er udlagt på DTU Aqua togtet, bliver genfisket af det skib, som udfører togtet for erhvervet.
- b) Ca. 4 døgn benyttes til dækning af tobis område 2.
- c) Ca. 9 døgn benyttes til udlægning af nye positioner i område 1 på hhv. 'Tørre Dogger', 'Sorel', syd for 54° 00 og på positioner hvor, DTU Aquas hydrografiske modeller sandsynliggør, at der er mange 0-årige tobiser.

De nye områder, der indgår i togtet, vil ikke direkte kunne bruges til bestandsvurderingen, idet der kræves en tidsserie, før data kan indgå. Men man vil kunne sammenligne aldersstrukturen i de prøver, der fanges i de nye områder, med aldersstrukturen indenfor det nuværende togtområde. Der skal på alle nye positioner tages en bundprøve for at verificere bundens egnethed til tobis. Der vil deltage en medarbejder fra DTU Aqua som togtleder på erhvervets togt.

Retningslinjer vedr. dataindsamling:

- a) Stationerne er udlagt på forhånd med forskellige prioriteringer efter, hvor meget tid der er til rådighed.
- b) Positionerne fiskes kun, hvis det vurderes, at dette kan udføres forsvarligt under de gældende vejrforhold. Disse vejrmæssige forhold vil altid være en vurderingssag, da det ikke kun er vindstyrken, men også retningen og beliggenheden, der er afgørende for om et træk kan gennemføres. Der er på redskabet monteret sensorer, så man ved efterfølgende databehandling kan se, hvorvidt der har været bundkontakt under hele trækket.
- c) Hver position bliver fisket 3 gange (kaldet stationer) for at øge sikkerheden for et retvisende billede. Af disse 3 stationer tages senere et gennemsnit.
- d) Når der bliver fisket på nye positioner, bliver data kun benyttet, hvis en tilhørende bundprøve viser at bunden er egnet til tobiser.

Retningslinjer vedr. databehandling:

- a) Om bord: Ved samtlige positioner længdemåles alle tobis eller der udtages en stikprøve på ca. 150 stk. fra 1 station.

- b) I laboratoriet på DTU Aqua: Der aldersbestemmes 3 tobis per scm. Alders aflæsningerne bliver ved start kvalitetssikret ved at 2 teknikere læser aldre uafhængigt af hinanden.
- c) I laboratoriet på DTU Aqua: Modenhedsbestemmelse af alle aldre tobis til gydebiomasse bestemmelse.